

som i alt Fald i nogen Grad har været til Stede for mit Vedkommende ved at forlade 6-Tallet og acceptere 7-Tallet, ikke saa særlig meget bevendt, eftersom det foreliggende i Virkeligheden bliver nogenlunde det samme som det, jeg var rede til ved første Behandling at gaa med til, 6,500 Kr. og fri Bevægelsesfrihed med 40 pCt. Idet jeg ser saaledes paa det — og saaledes er det ubestridt og ubestrideligt —, er det med særdeles Tilfredshed, at jeg tager imod det Forslag, fordi der herved sammenføres to hinanden oprindelig modstaaende Betragtninger.

Ændringsforslag Nr. 15 kan jeg selvfølgelig ikke acceptere, det ligger i det foregaaende. Det samme gælder følgende Ændringsforslag Nr. 16. Nr. 17 staar i Forbindelse med Fæste, det skal jeg derfor ikke omtale her. Nr. 18 vedrører § 11, hvor man ikke vil have Summen fiskeret, men vil have Spørgsmaalet afgjort paa de aarlige Finanslove, hvilket ikke er tilraadeligt.

Flertallet stiller under Nr. 19 Ændringsforslag om, at de 10 Aar skulle ændres til 5 Aar. Jeg skal dertil sige, at jeg meget nødig tager imod det Ændringsforslag, men naar Tingene finde, at det er rigtigt at blive ved samme Revisionsfrist som hidtil, skal jeg uden stor Sorg finde mig deri. Jeg udtalte allerede ved første Behandling, at vilde man ikke acceptere de 10 Aar, men gaa længere ned, var jeg villig til at forhandle derom, kun maatte jeg modsætte mig, at man gik længere ned end til 5 Aar. Jeg vilde dog finde, at det havde været heldigere at sætte Fristen til 10 Aar. Jeg mener nemlig, at vi her ere i Færd med at lave en Lov, som nok i nogen Grad kan siges at være færdiggjort Arbejde. Det vilde derfor være godt og heldigt, om denne Lov kunde virke i Ro, saa at de, der skulle nyde godt af den i det lange Løb, kunde vide, hvad de have at stile imod, og hvad de kunne vente sig som Maal og Maalets Fyldestgørelse under deres Arbejde for at naa til at sætte Foden under eget Bord. Jeg maa derfor ærligt bekende, at ihvorvel jeg selvfølgelig, som jeg tidligere har sagt, kan acceptere Forslaget om, at Varigheden sættes til 5 Aar i Stedet for til 10, kan jeg dog paa dette Trin ikke andet end udtale min Beklagelse over, at man ikke kan følge det oprindelige Forslag.

Nr. 20 er en ret naturlig Følge af Nr. 14. Dette Forslag gaar ud paa at forhøje de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som samlet Udlaanssum til 4 Mill. Kr. Det er ogsaa noget, jeg kan hilse med Tilfredshed. Jeg

vilde selv gerne oprindelig have foreslaaet 4 Mill. Kr., som jeg udtalte ved første Behandling. Nu er det saa temmelig en Nødvendighed at forhøje den samlede Sum, da man har forhøjet Laanesummen for de enkelte Ejendomme. Men idet jeg accepterer 4 Mill. Kr., fraraader jeg de 5 Mill. Kr., som foreslaas under Nr. 21 af Mindretallet under Nr. 12.

Ændringsforslag Nr. 22 er et nyt Led, som er føjet ind i Kæden, men dog ikke mere nyt, end at vi havde det fremme ved første Behandling, hvor det blev rejst af det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), og hvor jeg udtalte min Sympati for Tanken. Nu er det lykkedes at samle hele Udvalget om et Forslag, der gaar ud paa, at der stilles et Beløb af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret til Raadighed til Omdannelse af Lejehuse med Jord til Statshusmandsbrug.

Saa komme vi til Ændringsforslag Nr. 23, stillet af mig. Det vedrører Tillægs-laanene. Som ærede Herrer, der have studeret Betænkningen, og som Udvalgets Medlemmer forlængst ere komne til Erkendelse af, er Tillægslaansspørgsmaalet et ret vanskeligt Spørgsmaal. Her har det dog fundet en Løsning, som jeg haaber vil vinde Bifald ogsaa her i Tinget og i Tinget ovenover, ligesom det har vundet i Udvalget. Det bliver herefter saaledes, at Laantagere fra første Serie, altsaa efter Loven af 1899, kunne faa Tillægslaan indtil 2,100 Kr., Laantagere af anden Serie, altsaa efter den indtil nu gældende Lov, kunne faa Tillægslaan indtil 14,000 Kr. paa Konto af, at de have tilkøbt Jord til deres oprindelige Ejendom og have opført Bygninger derpaa eller agte at købe Jord og agte at opføre de fornødne Bygninger derpaa som Følge af Loddens Udvidelse. De kunne ogsaa faa det paa Konto af særdeles indgribende Grundforbedringer, som f. Eks. Opdyrkning af Hedejord. Saadanne Tilfælde foreligge i ret betydelig Udstrækning. I saadanne Tilfælde, til Fyldestgørelse af den Trang, som disse Forhold medføre, ville de kunne faa Tillægslaan indenfor den give Ramme, og dette gælder ikke blot dem, der have faaet Laan i Serierne 1899 og 1904, men ogsaa dem, der tage Laan i Henhold til den Lov, vi nu ere i Færd med at gennemføre. Derimod gives der ikke Adgang til Tillægslaan i Almindelighed for de Lodtagere, som modtage Laan i Henhold til den Lov, vi nu lave, hvorimod Adgang vil blive holdt aaben — det er en Gentagelse, men det er dog maaske rigtigt at nævne